

LEGUMEN (6) *sb n a. m*

Pierwsze e jasne, drugie z tekstu nie oznaczającego é.

sg N legumen (1). ◇ pl G legumin (4). ◇ A legumina (1). ◇ [I legumin(a)mi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. *Roślina (1) : KAKol ieft legumen ktory rofcie miedzy zbożem FalZioł I 61b.*

2. *Rośliny uprawiane dla ich jadalnych nasion, jak groch, bób, niektóre zboża, z których otrzymuje się kasze [1egumen – jarzyna BartBydg; – jarzyna Mącz 187b; 1egumen, quicquid ex terrae satis in siliquis pascitur, ut sunt fabae, pisa, cicer, lentesc et similia – jarzyna wszelaka, na której lupina jest Calep; jarzyna – legumen Cn] (5) : naprzód/ że tãrguiãc Staw wymówi sobie chłop kielkãdziesiãt korcy Legumin/ Owfã tãkże/ siãnã/ fiodów fkopów/ wołów/ wieprzów. etcet. Strum K4v; A piẽc zlotych nã ftrãwẽ pãchołkowi dofyć/ Niech nie wfzytko kupuie/ moźe co vprosić. Da mu fie tẽż legumin/ to tego owẽgo WyprPl A2v; Iãko z mãflem/ moźesz z nim [z lardum] wãrzyć leguminã WyprPl C2, C3, C3v; [A samym [ratajom] myto uroczyste pieniãdzmi i leguminami dawajã. LustrMalb 1565/108]. [Cf Iãrzyny polne/ ãle fłufznicy zboźnymi zowiemy Legumina. Iãko groch/ krupy/ y inych wiele co z ziãrnã przyprãwuiã SienHerb I4#v].*

KN